

(reportáž z prvního a druhého dne)

Ve dnech 3. - 5. dubna 2009 se v bohnickém Divadle Za plotem konalo české finále Konkursu Zahrady 2009. Finálové skupiny vybral dramaturg jubilejního 20. ročníku festivalu Zahrada Michal Jupp Konečný, první dva večery moderoval Miloš Keller, třetí Milan Belmondo Plch. O plynulý přísun kapel se s přehledem postarala Pavlína Bublina Plchová a bezchybný zvuk byl v rukou a aparatuře týmu Kubahudba - Jakuba Moravce a Vojty Samohela. Jupp se letos rozhodl oznámit na tradičním závěrečném hodnocení každého konkursního dne jedno jméno kapely, která určitě pojede na Zahradu. Skupiny tedy po svém vystoupení neodjížděly a v sále nebyla o diváky nouze. V pátečním pohovoru Jupp přidal nad plán i jednoho jistého vystupujícího na Folkové růži v Jindřichově Hradci. Během tří dnů jsme si poslechli 31 skupin, nejpočetněji byla obsazena neděle. Velmi vyrovnaná a zajímavá přehlídka nabídla žánrovou pestrost v rozmanitých podobách především akustického folku, odnožích bluegrassové muziky, dále trampfolk, jazz, blues, folkrock, a inspiraci lidovou či etnickou hudbou. Chyběly vyloženě slabé výkony nebo kopie slavných vzorů, i věk většiny členů kapel, kolem třicítky a starší, naznačuje ujasněnost v názoru a směřování tvorby každé z kapel. Ty tři dny v Bohnicích byly letos velmi příjemné.

První den:

Objevy a překvapení:

Pražské **Piosenki**. Svou hudbu označují jako folk folklór a v autorské tvorbě se nechávají inspirovat melodikou lidové hudby domácí i world music zejména na východ od našich hranic. Líbily se mi především dvě písně v hebrejštině, které měly velmi silný citový náboj.

Toast Singers

z Prahy jsem už slyšela, šestičlenné smíšené acapellové těleso patřilo průměrným věkem k benjamínkům Konkursu. Tři slečny a tři mládenci mají vhodně položené a rozvrstvené hlasy, ve svěží a dynamické interpretaci cizojazyčného repertoáru mému uchu zejména lahodilo trio tenor, baryton a bas.

"Staří" známi:

Na Konkursu samozřejmě převládala autorská tvorba. V pátek mě nejvíce zaujaly písničky s pražského **Kamene úrazu**. "Stouni" sázejí na melodie s nápadem, přehledné aranže, dvorní textařka Danča Sedláčková píše zajímavé a zpěvné texty. Kamenem úrazu bývají soutěžní vystoupení, tentokrát se soustředěné kapele dařilo. Pražské

Hlubok

é nedorozumění

neopouští své pojetí melodické trampfolku s čitelnými kytarovými aranžemi. Letos překvapivě zvolili tři převzaté melodie s vlastními texty a spolehlivě potvrdili, že patří ve své kategorii k dobrému standardu. V dobrém světle se představil radotínský

Qjeten

. Akustická sestava s dominantní flétnou, akordeonem nebo mandolínou v čele se zpěvačkou Květou Krejčovou zůstává věrná pohodovému grassově přibarvenému rytmickému folku.

Fajnbeat

si za uplynulý rok prošel personálními změnami. Ve svém vystoupení předvedl opravdu "fajnový beat", ve výrazu i v provedení čistý a vyvážený.

První poslech:

Jablonecký rockový **Netřesk** s živelnou zpěvačkou Šárkou Hulíkovou ve třech typově podobných písničkách nabídl jen jednu tvář repertoáru, možná by se hodil i jeden volnější kousek.

Šestičlenná skupina

Rí Ra (trojice pánů vystoupila v kiltech)

nepodlehla nedávné keltské módní vlně. Skupina předvedla vlastní skladby vycházející z ostrovních tradic i nástrojově v komornějším hávu, ale objevíme například i jazzovou příchuť.

Skupina

Szmyrum a chechuum s

huslistkou Bárou Baronovou se v písničkách citlivě blíží ke kořenům lidové tvorby a ukazuje, že folklór může být zdrojem vlastní tvorby a nejen materiálem pro "folkloreček s bicíma".

Pražské

Dotyky

složené z muzikantů střední generace, většinou aktivních od 70. let minulého století v různých hudebních žánrech (pop, rock, country, hudební divadlo), sázejí na vokální projev, spirituály, ale působí zhusta jako sbor sólistů než jako kompaktní těleso.

Druhý den:

Objevy a překvapení:

Vysoko nastavila laťku šansonovým repertoárem první skupina **GEE BAND** z Prahy, zkušené jazzové trio se zpěvačkou Dianou Weinertovou se sytým, temně zabarveným hlasem a citem pro bluesově laděné texty. Nováčky Konkursu byli i bechyňští

Vedvou

. Název poněkud matoucí, neb se jedná o pánské akustické kytarové trio ve dvou písničkách podpořené djembe. Společně hrají půl roku a z jihočeského kola Porty postoupili do finále autorské soutěže. V podstatě beglajtové doprovody lehce podpořené rytmikou nechaly vyniknout výborně ladícímu zpěvu trojice. Novinkou pro mě byla i rocková sestava

Navostro

. Pánové ve skotských krojích předvedli tvrdý energický rock ve skotském kabátě (Kabáti v kiltech, jak pravila Kytka), ale i pódiovou show, která snad nikoho v sále nenechala v klidu.

Napsal uživatel Džexna
Úterý, 14 Duben 2009 04:00

"Staří" známí:

Při poslechu plzeňských **Apple** mě napadlo, pokud bude Jupp hledat do Krtků kapelu v bluegrassovém obsazení, mají velkou šanci (potvrdilo se, po skončení je Jupp na Zahradu nominoval). Skočná melodická muzika s keltskými vlivy s irskými flétnami, houslemi či horalským dulcimerem i prostřední swingovka se Apple daří. Loňský finalista náměšťských Krtků i řevnické Porty folkový **Netřísk** z Chodova u Karlových Varů je rok od roku lepší. Dobře sestavený set, promyšlená souhra a opět výborný zpěv především Honzy Zapfa. Ze stejného města pochází i

Bodlo

, folkgrassová stálice. Držitelé Porty a několikanásobní finalisté Zahrady, kterým muzika šlape, radost poslouchat. Úpické

Bossorky

, dámská kapela z Jestřebích hor, které nechybí humor a nadhled, se dovedou i vtipně uvádět. Ve

Svaté Cecílii

představili svou objevenou patronku (rozuměj patronu z kanónu), která zároveň posloužila jako klinkání zvoničky.

První poslech:

Drc z Ostrova nad Ohří. Trampfolková šestičlenná smíšená skupina s banjem, houslemi a flétnou v melodických písničkách zahrála sice s chutí, ale zejména ve vokální složce chybí větší jistota.

Třetí den v samostatném článku okomentuje Kytka.